

Linda
FINKOVÁ

Aneta
CHRISTOVOVÁ

Vlad'ka
PIRICHOVÁ

STARÁ
Tlustá
BLBÁ2

opět zasahují

xyz

Stará, tlustá, blbá opět zasahují

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

xyz

Linda Finková, Aneta Christovová, Vladimíra Pirichová
Stará, tlustá, blbá opět zasahují – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

STARÁ TLUSTÁ BLBÁ2

opět zasahuji

xyz

NA ÚVOD

Jsme deset let spolu, vtipný, chytrý, vzdělaný, krásný... Jsme stará, tlustá, blbá, prostě Trojhlavá saň, co opět zasahuje v plné síle, s dalšími zkušenostmi, kily i vráskami navíc. Náš první díl se psal samospádem a byl (ne)čekaným hitem, myslely jsme, že se neprodá nic, a prodalo se všechno. Proto nás pak přemlouvali, prosili, na kolenou klečeli, prachy nám za výstřih cpali, prostě – rozumíte – úplně nás nutili, takže po dlouhých protahovačkách jsme svolily a druhý díl napsaly. ☺

Děkujeme, že se vám první knížka líbila. A přejeme si, abyste si tou druhou taky udělali dobře. A když ji náhodou odložíte, tak alespoň aby vám vedle ní bylo dobře.

**POTĚŠUJÍCÍ A NÁLADU NAKOPÁVAJÍCÍ ČTENÍ
VÁM PŘEJOU LINDA, ANETA A VLAĐKA.**

Linda Finková

Vystudovala jsem Pražskou konzervatoř, na které dnes učím obor populární zpěv. Díky svému povolání jsem spolupracovala a spolupracuji s tolika hvězdami, až si sama závidím. ☺ Baví mě zpívání ve studiu, moderování v rádiu, vystupuji také sólově a zpívala jsem v mnoha muzikálech. Mimochodem mám dvě děti – a to je to nejdůležitější, co se mi povedlo.

Aneta Christovová

Nevím, jestli na tomto světě existuje práce, která by pro mě znamenala víc než moderování a hraní. Vystudovala jsem žurnalistiku v Bulharsku, pracovala v několika televizích, šéfovala a psala jsem pro módní a lifestyle

časopisy, prostě média a showbiznys jsou můj život. Dělán na internetu projekt Deník tlustý kočičandy a rozhovory se zajímavými lidmi v pořadu NeŽerTo! S Vladěnkou a moderátorem rádia Beat Ottou Seemannem máme taky podcast Skvělej, tlustá a blbá, kde teda uslyšíte věci, co jste ještě neslyšeli. Mimo jiné s přítelem Princem, božským fyzioterapeutem z Mauricia, máme malé podnikání v oblasti wellness. Takže i když mám kila nad kilo, umím se pěkně ohánět. ☺

Vlad'ka Pirichová

Už od malička jsem toužila stát se učitelkou a zpěvačkou. Mikrofon jsem tvořila ze všeho, co jsem doma našla. Speciální pedagog nakonec jsem, ale s tím zpíváním to nějak nevyšlo. Jediné, co není falešné, je můj smích. Jako náctiletou mě kvůli němu vyhodili z autobusu a dokonce i z vlaku, ale zato na něj nikdy nezapomenete. Asi si umíte sami představit, jak to ve finále vypadá ve spojení s holkami!

*Jsmo
Trojhlavá saň!*

NAŠE TELEFONÁTY

Nevěrník

LINDA: Holky, tak si představte – mám kamarádku a její maminka po 40 letech zjistila, že jí manžel byl celý život nevěrný s jednou ženou.

VLADĚNKA: Na té informaci je ale dobré to, že jen s jednou ženou.

LINDA: No, ale zjistila to, až když se z manžela stal ležák a musí se o něj starat. Tak jí na to říkám: Ať ho máma vyhodí, ať se o něj stará ta jeho milenka. A kámoška suše odpověděla: No jo, ale ona už je mrtvá.

ANETA: V tu chvíli lituješ, že neměl ty milenky dvě.

Pračka

LINDA: Holky, právě jsem otevřela pračku a zjistila, že jsem vyprala papírovej kapesník a teď to musím obírat.

ANETA: Tak to dej do sušičky.

VLADĚNKA: Ne, ne, Anetko, já to dělám jedinečně ručně. Není nad poctivou ruční práci.

ANETA: A vy jako fakt kontrolujete kapsy celý rodině? To já bych si nedovolila.

LINDA: To je přece jiná kontrola kapes, ta se může.

VLADĚNKA: A jak vidíš – i musí.

ANETA: Od té doby, co mě v jeho džínách píchla akupunkturní jehla, tak mu do kapes nelezu.

LINDA: To máš blbý, já bych tam našla jen hever.

VLADĚNKA: Já tak maximálně pero.

LINDA: Nebo kondom, Vladěnko.

Chvilí vypnout

ANETA: Holky, vždyť vy nemáte ani malou chvilíčku pro sebe, jste furt v jednom kole. Co byste dělaly, kdybyste jako fakt mohly vypnout a být samy?

VLADĚNKA: Já bych si to vůbec neužila, já bych se utrápila.

LINDA: To já bych si užila pořádně, ale jenom tak asi týden.

ANETA: Proč jenom týden?

LINDA: Na úklid mi to stačí.

ANETA: Ty ses zbláznila, měla bys týden volna a místo relaxu uklízela? Magore. Já bych si vzala uklízečku.

LINDA: Nebudu trávit volno s uklízečkou. A za ty peníze bych si koupila radši něco pěknýho.

VLADĚNKA: Já bych čekala, že si koupíš prosečko. A když by ta uklízečka byla hezká, vid', Anetko...

ANETA: A dáte trojku i se smetákem.

Ženská intuice

LINDA: Holky, kamarádka měla takovou tu ženskou intuici, že ji chlap podvádí. A ona to byla pravda.

ANETA: No to tak bývá, máme radar, šestej smysl. Měla jsi někdy u Milana takovou intuici?

LINDA: Ne, nikdy.

ANETA: Ty se vlastně nemusíš bát, protože on je celou dobu v izolaci, v kabině ho nesmí žádná otravovat.

LINDA: Navíc do autobusu je vidět.

ANETA: No, vlastně chudák Vladěnka, Dušík a ty jeho pracovní cesty, ty seš na tom nejhůř.

VLADĚNKA: No, ty máš co říkat, Anetko... když máš maséra.

Cesta do Afriky

VLADĚNKA: Holky, mně konečně Dušík přijel z Afriky, já jsem se na něj tak těšila.

LINDA: To se tam byl podívat na jiný baby, Vladěnko?

VLADĚNKA: Černošky jsou prý temperamentní!

LINDA: To ti říkal Dušík?

ANETA: Noo, černošky mají rády světlý chlapy. Stejně jako černoši šleje po blondýnách. Ale zajímavý je, že pěkný černošky vedle sebe většinou mají ošklivý bělochy.

LINDA: To je fakt, to tak bejvá, stejně jako černoši mají ošklivý ženský, víd', Anetko?

Poznámka autorek – Aneta má za partnera čokoládového Prince z Mauricia.

Sluchátka

LINDA: Tak jsem si, holky, kvůli vám koupila nový sluchátka. Slyšíte mě dobře?

ANETA: Jo, už je to lepší, alespoň ti rozumíme.

VLADĚNKA: Ale je to jak ze záchoda.

LINDA: Já taky jsem na záchodě.

Zima

VLADĚNKA: Byla jsem se ohřát vevnitř, protože venku je strašná zima. Ale, holky, tady je takový ticho, že bych při mluvení opravdu rušila.

LINDA: A kde seš?

VLADĚNKA: V autoservisu. Takže musíme psát knížku rychle a vtipně, abych venku neumrzla.

ANETA: Tak to jsou podmínky, že by se jeden posral.

Služební cesta

VLADĚNKA: Holky, Dušík se mi vrátil z další služební cesty.

LINDA: Takže teď spí?

VLADĚNKA: Ne, už má další pracovní hovor.

ANETA: Čoveče, ten kluk dře jak horník, akorát pracuje v čistším prostředí.

VLADĚNKA: Jeho ta práce ale baví, takže mi ho ani není líto.

Na číhaný

VLADĚNKA: Holky, dělejte, pojdte to rychle dopsat.

ANETA: Neprud, psaní chce svoje tempo.

VLADĚNKA: Ale já tady stojím na chodníku. Čekám na děti, chodím sem a tam, tak se bojím, aby to nevypadalo, jako že lovím zákazníka.

LINDA: Vladko, tak hlavně nemávej rukama.

ANETA: Holky, takhle už to dávno nefunguje.

LINDA: A jak to víš?!

ANETA: Mám své zdroje.

Degustace vína

LINDA: Holky, dopoledne mi přišla návštěva. Otevřu dveře a tam moje opilá kamarádka. Tipuju, že snídala Prosecco.

VLADĚNKA: Jéžimarjá! co se tý chudince stalo, Liduško?

LINDA: Nic, jen jí prý s manželem bylo fajn. A to se ještě chystaj na degustaci vín.

ANETA: Tak to nerozpozná jakostní víno od krabičáku. Rovnou jim můžou nalejt cokoliv, klidně savo s jarem... Savo mix!

Auto-mat

LINDA: Vladuš, pořád máš ještě manuál?

VLADĚNKA: Já manuálně dělám všechno. Proto mi to manželství tak dlouho vydrželo.

LINDA: Ptám se, jestli máš manuální převodovku v autě, ty trubko.

VLADĚNKA: Ano, jistěže.

LINDA: A jak se ti řadí, vždyť furt nosíš podpatky.

VLADĚNKA: Pravda, mám je trochu ojeté.

LINDA: Ano, mezi námi je rozdíl, já mám ojetý auto a ty podpatky.

ANETA: Naštěstí já nic ojetýho nemám. Nemám auto ani podpatky.

VLADĚNKA: Anetko, ale na něco jsi možná zapoměla...

Plavání

LINDA: Holky, jak jste se naučily plavat?

ANETA: Jsem se nikdy učit plavat nemusela. Už od malička se ve vodě nadnáším.

VLADĚNKA: Anetko, ty jsi taková naše bójka.

Co z toho plyne... Aneta je jedna velká bójka, Vladěnka má dvě malý, a když se nadnáší Linda, tak to vypadá, že na vodě leží surfovací prkno.

Termoválka

LINDA: I když jsem zimomřivá, u nás doma vedeme termoválku kvůli tomu, že je mi vedro. To protože Milan furt jen sedí v trenkách a já lítám po domácnosti a pořád něco dělám.

ANETA: To u nás je to podobný, akorát já sedím a je mi furt vedro a Prince kmitá a je mu furt zima.

Auta a chlapi

ANETA: Hele, holky, slyšela jsem, že chlapi s malejma pind'ourama si kupují velký auta.

VLADĚNKA: Já zase slyšela, že to souvisí i s jejich výškou a výkonem.

LINDA: Máte pravdu, holky, všichni mí chlapi jezdili v Mini Cooperech.

Zprávy

Zatímco telefonujeme a píšeme knížku, najednou Linda vytočeně zakřičí:

LINDA: Milanééé, počkej na mě s těma zprávama. Já se chci koukat s tebou.

ANETA: Tak to už je strop! To máte jako místo sexu?

VLADĚNKA: Ne, Anetko, měj pochopení, to už je jejich každodenní vyvrcholení.

LINDA: Ne, ne, to je málo. Zprávy jsou předehra a Žena za pultem je vyvrcholení.

VLADĚNKA: To máte s Milánkem společně!

LINDA: Ano, hned jak se objeví Jiřina Švorcová.

Menopauza

ANETA: Co kdybychom napsaly o menopauze?

VLADĚNKA: No, z nás by mohla vyprávět snad jenom Lidunka.

LINDA: Zpotím se pokaždý, když si dám bublinky, takže mám poslední dobou přechod každé den.

Volavka

LINDA: Holky, představte si, mám známou a ta si objednala volavku na svého manžela, aby viděla, jestli jí zahne a kam až zajde.

VLADĚNKA: A vyšlo to?

LINDA: Bohužel jo.

VLADĚNKA: Tak si má příště objednat ošklivou a tlustou kamarádku a měla by jistotu, že se nechytne.

ANETA: Hoho, Vladěnko, pozor, to vůbec není jistota. Velký holky dělají velký věci.

LINDA: Já jsem v klidu, proto kamarádím s váma.

**Anetin táta rád
používá bulharské
překladlo:**

**Kuře, ryby
a ženy se
konzumují
zásadně jen
rukama.**

Vši

VLADĚNKA: Holky, tak si představte, že v tom našem klubu pro domškoláky se objevily vši a mě teď furt svědí hlava.

ANETA: Jejda, to moje máma, když jsem přinesla domů poprvé vši (podruhé už jsem si to nikdy nedovolila), ode mě odskočila dva metry hystericky řvoucí: Fuuuj, vypadni dolů za babičkou!!! Takže máma se mě jaksi štítla...

VLADĚNKA: To máme s maminkou podobnou reakci, akorát já jsem místo dětí z domu vyhazovala plyšáky a nábytek.

Kartáček

ANETA: Používat s partnerem stejnej kartáček na zuby je teda hodně nechutný.

VLADĚNKA: Na vysoké jsme používali s Dušíkem stejný kartáček, to není nechutné, Anetko, to je romantické a láskyplné.

LINDA: A máte to tak pořád?

VLADĚNKA: Ne, už má každý svůj.

ANETA: A proč jste s tím přestali? To kvůli dětem, aby pak pět lidí nepoužívalo stejnej kartáček? Fuuuj, to by bylo jak rodinný koupání v jedné vaně a ve stejný vodě...

VLADĚNKA: On Dušík hodně pracovně cestuje, to by se taky mohlo stát, že nebudu mít týden vyčištěný zuby.

Houby

LINDA: Holky, kvůli tomu, že ke mně zítra nepřijdete, tak přijdete o něco dobrýho. Já pro vás měla připravenej pytel hub.

ANETA: A jéééje, Linda nám zlenivěla, kdysi nám vařila, teď nám strčí ingredience do ruky – a udělej si sám, až u sebe doma.

VLADĚNKA: Se nediv, Anetko, plyn a elektřina jsou dneska drahý.

Hospic

VLADĚNKA: Holky, já jsem tak ráda, že jsou prázdniny, měla jsem hodně náročný rok.

LINDA: Já jsem taky ráda, že mám konečně prázdniny, ale i tak, hned jak ráno vstanu, tak jsem unavená.

VLADĚNKA: Lidunko, to je ta dlouhodobá únava.

ANETA: Stejně je zajímavý, že když jsou rozhovory se starými lidmi v hospicu, nikdo nemluví o kariéře, o penězích, o cestování... Ale o vztazích. Co nestihli s rodinou, co pokazili. No jo, ale nám mladším to můžou říkat hore dolem, a stejně jsme nepoučitelný a furt se za něčím honíme.

VLADĚNKA: Jenže Lidunka už není „mladší“...

Vaření

VLADĚNKA: Anetko, pořád ještě nevaříš a objednáváš jídlo?

ANETA: Jo, je to nejlepší. Nestojím hodiny u plotny, aby pak moje velké úsilí bylo...

LINDA: ... doslova v hajzlu.

ANETA: A navíc si neušpiním talíře.

VLADĚNKA: Počkej, Anetko, ale někdo si to rád dává na talíř.

LINDA A ANETA: Tak je debil!!!!

Nové auto

LINDA: Holky, představte si, tak jsem si včera na internetu koupila nové auto.

VLADĚNKA: Lidun, a tys ho ani neviděla?

LINDA: No, na internetu.

ANETA: Ty vole, vždyť to není kabelka. A jak to auto vypadá?

LINDA: Jako to moje starý, akorát je šedivý, novější a kulatější.

VLADĚNKA: Je, stejně jako tvůj Milánek.

LINDA: A navíc mi ho přivezou nákladákem.

ANETA: Hlavně to natoč, to je balík jako kráva tohleto.

LINDA: No, a pak to auto vyjede pěkně ven.

VLADĚNKA: Tak to bude jeho první a poslední jízda.

LINDA: A to mám pro vás ještě jeden bonus, to auto je z Polska.

VLADĚNKA: Tak to nevyjede vůbec.

Gentleman

VLADĚNKA: Dušík byl včera strašně sexy! Máme tady rozkopanou silnici a on mi v mrazu šel naproti, ve tmě, s baterkou, abych nezakopla, a dal mi svoji bundu. Takže zůstal jenom v tričku, až mě to vzrušilo, jaký je gentleman.

LINDA: A bylo něco?

VLADĚNKA: Ne, malej měl horečky!

ANETA: A kterej? Chudák malej.

LINDA: Škoda, že ty tohle s Princem nezažiješ, protože jeho bundu bys měla jak čepici.

Covid 1

ANETA: Holky, mě bylo včera tak blbě, že jsem s váma ani nemohla psát knížku. A dneska to není o moc lepší.

VLADĚNKA: A nemáš covid?

ANETA: Vždyť nemám žádný příznaky.

LINDA: Jasně, jenom tě bolí celý tělo, hlava, zvracíš, ale jinak seš úplně v pohodě.

Covid 2

ANETA: Je to blbý, jak se s váma bavím, je mi hůř a hůř, začínám cítit rýmu, padaj a slzej mi oči.

LINDA: Máme rozjetí covidu v přímém přenosu. Udělej si test.

VLADĚNKA: A máš doma nějaký?

ANETA: Mám, jen nevím kde.

VLADĚNKA: Holky, stejně ale – kdysi jsme měly doma těhotenské testy, teď už jen ty covidové...

Kdo se bojí, nesmí do lesa

VLADĚNKA: Anetko, co tě to napadlo – udělat si růžový vlasy?!

ANETA: Takhle já řeším svoji krizi středního věku.

LINDA: A to já si včera objednala dvoje kalhoty a jednu kombinézu. Růžovou. Ve třiapadesáti je to ten správný čas.

VLADĚNKA: Já teď tak přemýšlím, co já mám růžového...

LINDA A ANETA: My víme!

První seznamka

LINDA: Holky, pamatujete si, jak jsme se seznamovali ve škole na základce, to úplně první seznamování? Taky vám chodily ty papírky – máš mě ráda, nemáš mě ráda? A mně u toho vždycky tak bušilo srdce...

VLADĚNKA: Jééé, těch mám doma plný kufr už od první třídy.

ANETA: Pche, mně chodily už rovnou „mmsky“.

VLADĚNKA: Ale, Anetko, vždyť jsi jen o 5 let mladší než já. Tak jak ti mohly chodit na mobil fotky?!

ANETA: A kdo říkal, že fotky? Mně tehdy posílali kresbičky!

Cvičení

LINDA: Vladěnko, seš nějaká zadýchaná.

ANETA: To už asi jede na rotopedu.

VLADĚNKA: Nene, to jsem teď dva dny prospala.

LINDA: Ty jako cvičíš každý den?

VLADĚNKA: Ano!

ANETA: Teda to musíš být fit.

LINDA: Myslíš – to by snad měla být fit.

Opravář

LINDA: Holky, mně volá už potřetí jeden pán, já se k vám za chvíli vrátím.

Po 20 vteřinách: Tak jsem tady zpátky.

VLADĚNKA: Ale to bylo nějaký rychlý, Lidunko.

LINDA: Tak v mém věku a s mými zkušenostmi...

ANETA: Tak to se teda nemůžu dočkat stáří.

Rejsek

VLADĚNKA: Holky, včera jsem vyhazovala z domu rejska.

LINDA: A vrátil se ti?

VLADĚNKA: Hnedka druhý den. Prý ho musíš odvézt minimálně tři kilometry daleko, aby se už nevrátil.

ANETA: To je stejný jak votravnej bejvalej. Akorát tam tři kiláky nestačí.

LINDA: A to samé se říká i o kunách.

Klíče

ANETA: Občas se mi taky stalo, že jsem zapomněla klíče v zámku zvenku.

LINDA: A ani tak se nikdo ze sousedů nechyt.

VLADĚNKA: No, na muže musíš polopatě, měla jsi na dveřích nechat ceduli s pozvánkou.

Chutě

ANETA: Tak na co máte chuť?

VLADĚNKA: Na Dušika.

LINDA: Jako všechny?

ANETA: Já teda ne, já čekám na svoji čokoládu.

**Typický rozhovor někde v ČR,
tedy přesněji,
u Anety za barákem:**

Manželka se ptá:
**Kam pojedeme na
dovolenou?**

Manžel odpovídá:
K Radce na chatu.

Manželka:
Ale tam není moře.

Manžel:
**Jak to, že ne?! Bude
tam moře piva!**